

Cosens, Aubrey

Sergeant

B/46495

Queen's Own Rifles of Canada

Royal Canadian Infantry Corps

1st Battalion

Victoria Cross

Aubrey Cosens wordt geboren op zaterdag 21 mei 1921 in Latchford, Ontario, Canada. Hij is enig kind Charles Edward Cosens en Yvonne Jean Cosens in mei 1916 getrouwd zijn in Hamilton, Ontario Canada. Charles is een veteraan uit de Eerste Wereldoorlog. Het gezin behoort tot de Church of England. Kort na de geboorte van Aubrey verhuist het gezin vanwege Charles baan bij de Temiskaming en Northern Ontario Railroad naar Porquis Junction, nabij Iroquois Falls, in Noord Ontario. Porquis Junction is alleen per spoor bereikbaar. Daar woont het gezin Cosens in een omgebouwde treinwagon, een gebruikelijke manier om spoorwegpersoneel in het noorden te huisvesten. In 1925 sterft moeder Yvonne aan kanker, waardoor Charles met een vierjarige zoon alleen achterblijft. Tijdens Yvonne's ziekte helpen de buren Charles en Aubrey. Na Yvonne's dood nemen zij de taak op zich om voor de kleine jongen te zorgen terwijl vader Charles aan het werk is. Mevrouw Dorothy Smith, wiens man met vader Cosens werkt, zorgt uiteindelijk volledig voor Aubrey en wordt in feite zijn pleegmoeder.

Aubrey volgt onderwijs op de Porquis Junction School. Zoals zovelen tijdens de depressie verlaat Aubrey in 1938 op 16-jarige leeftijd de school om met zijn vader op de spoorbaan te gaan werken. Het is zwaar werk, in

de kou, regen of hitte, en vaak last van muggen en zwarte vliegen. Aubrey werkt voor de spoorwegen in verschillende kleine steden in het noorden, maar brengt de wintermaanden door met de familie Smith of met vader Charles en verkoopt brandhout.

Als de familie Smith later naar de goudmijnstad Timmins verhuist, gaat Aubrey met hen mee en Charlie bezoekt hem wanneer hij kan. Aubrey is een jongen die altijd onderweg is. Hij is dol op sport, hockeyen in de Timmins Police Amateur Athletic League en in de zomer speelt hij honkbal.

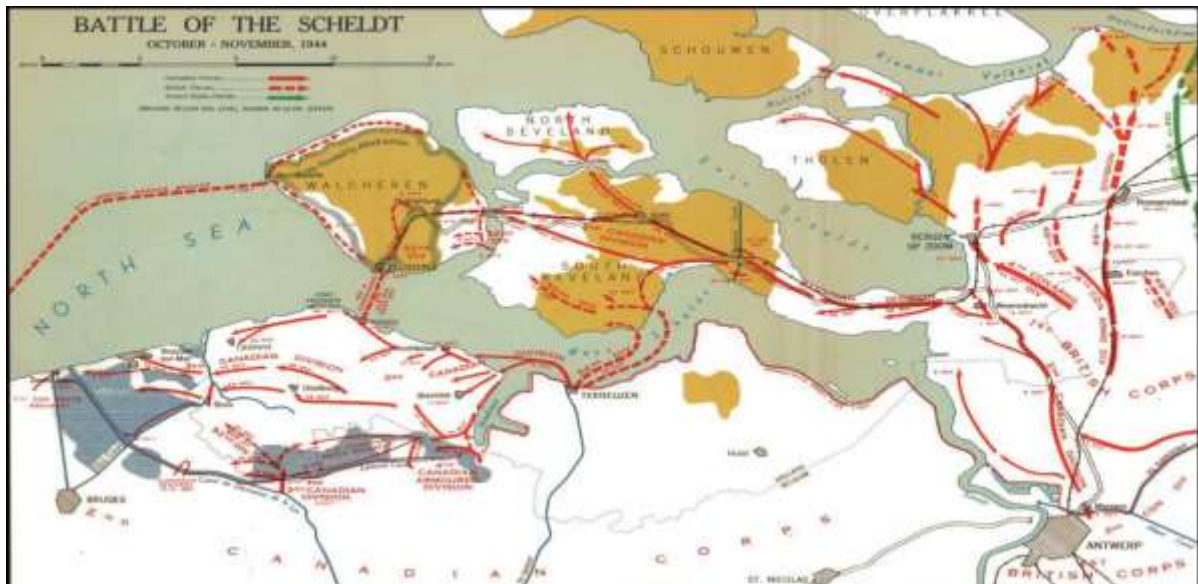
Treinstation in Timmins rond 1920. Bron : Canadarail.com

In 1939 probeert hij dienst te nemen bij de Royal Canadian Air Force, maar omdat hij zijn schoolgegevens is vergeten wordt zijn aanvraag afgewezen. In november 1940 neemt hij de trein naar Toronto en meldt zich de 12^e aan op 19 jarige leeftijd bij het Canadese leger. Aubrey heeft blauwe ogen, bruin haar en is 175,2 m lang en weegt 73,4 kg. Hij heeft spataderen boven zijn linkerknie en een litteken op de buitenzijde van zijn linkerhand als gevolg van een snee van een bijl in 1934.

Hij wordt ingedeeld bij de infanterie bij de Argyll and Sutherland Highlanders of Canada. Hij dient bij hen in Canada en Jamaica van 1941 tot 1943. In Jamaica is Cosens onwettig afwezig van 10:54 uur op 31 december tot 6 uur op 1 januari 1943. Op 4 januari 1943 wordt Cosens gestraft met vijf dagen licht arrest in de kazerne. Op 23 juli 1943 gaat hij overzee naar Engeland voor verdere militaire training. Daar wordt Aubrey op 24 januari 1944 bevorderd tot korporaal en naar de Army School of Physical Training gestuurd, om te worden opgeleid tot sport instructeur. Daarna wordt hij ingedeeld bij de 3rd Canadian Infantry Reinforcement

Unit. Op 30 juli 1944 komt hij in Frankrijk aan. En op 1 augustus volgt indeling bij de Queen's Own Rifles of Canada. Dat Regiment heeft tijdens de landing in Normandië op D-Day het hoogste aantal slachtoffers te betreuen van alle Canadese regimenten, onder andere doordat de landingsvaartuigen tegen de talloze mijnen lek slaan bij het naderen van het strand. Aubrey Cosens vecht met zijn regiment tijdens de Battle of the Falaise Pocket wat, het beslissende gevecht van de Slag om Normandië is. Rond Falaise wordt de Duitse Legergroep B, met het 7^e Leger en het 5^e Pantserleger omsingeld door de geallieerden strijdkrachten. Ook nemen ze deel aan Operatie Tractable en in Noord-Frankrijk in Boulogne aan operatie Wellhit. Via Calais komen ze in Nederland aan en vechten mee in de Slag om de Schelde om de scheepvaartroute naar de haven naar Antwerpen veilig te stellen.

Aubrey wordt op 2 februari 1945 bevorderd tot sergeant. In een brief

schrijft hij: *"Dus nu ben ik sergeant en is er een hoop werk te doen , ik heb ooit veel vuil van alle kanten naar me toe geslingerd gekregen. Maar ik zal het verslaan als het mij probeert te doden. Ik ben twee weken of langer pelotonscommandant. Dat is een grote verantwoordelijkheid en je kunt bedenken dat ik dit goed moet doen ... hoeveel mannen zullen terugkomen ... Als ik grijze haren krijg, kun je de reden raden. Het woord verantwoordelijkheid wordt in het leger groot geschreven."*

Aubrey is een man geworden en voor de tienersoldaten van zijn peloton lijkt hij in februari een oude veteraan. Hij let op zijn mannen en gaat regelmatig bij hen langs. En dat wordt erg gewaardeerd door de militairen.

Rifleman Don Chittenden van de Queen's Own Rifles dient in het peloton van Aubrey Cosens. De onderstaande tekst is overgenomen uit het februari nummer van het Legion Magazine uit 1994. Het zijn de woorden van Rifleman Chittenden. Over Operatie Veritable en de aanval op Mooshof op 25-26 februari 1945.

"Het regent nog steeds. We hebben onze ligsleuven gegraven in de velden van de boer en zitten ineengedoken onder onze capes om te proberen het zo droog mogelijk te houden. We voelen de februari kou. We zitten vijf uur in de buurt van een (Duits) gehucht dat Mooshof heet.

We zijn over natte wegen gelopen en hebben allerlei soorten militair materieel gezien, sommige daarvan nog nooit zo van dichtbij. We maken deel uit van een enorme aanval die lang voor zonsopgang zal worden ingezet. Alle beweging wordt gesteund door het kunstmatige maanlicht dat wordt gecreëerd door talloze zoeklichten in onze frontlinies.

Er wordt een geweldig artillerievuur afgegeven, een enorme hoeveelheid metaal vliegt over ons heen. We vragen ons af waarom we sommige dingen echt kunnen zien overvliegen en speculeren over de uitwerking van de artilleriegranaten.

Aubrey Cosens loopt weer langs zijn manschappen, en merkt op hoe moeilijk ik het heb en hij biedt aan mij te helpen. Je moet je het belachelijke tafereel voorstellen: hier knielt Cosens in de modder voor me, in een poging mijn koppelriem op orde te krijgen terwijl allerlei dodelijke metalen over onze hoofden vliegt. Het is alsof ik een niet al te slimme jongen ben die te laat is voor de zondagschool, en zijn moeder probeert hem presentabel op weg te helpen.

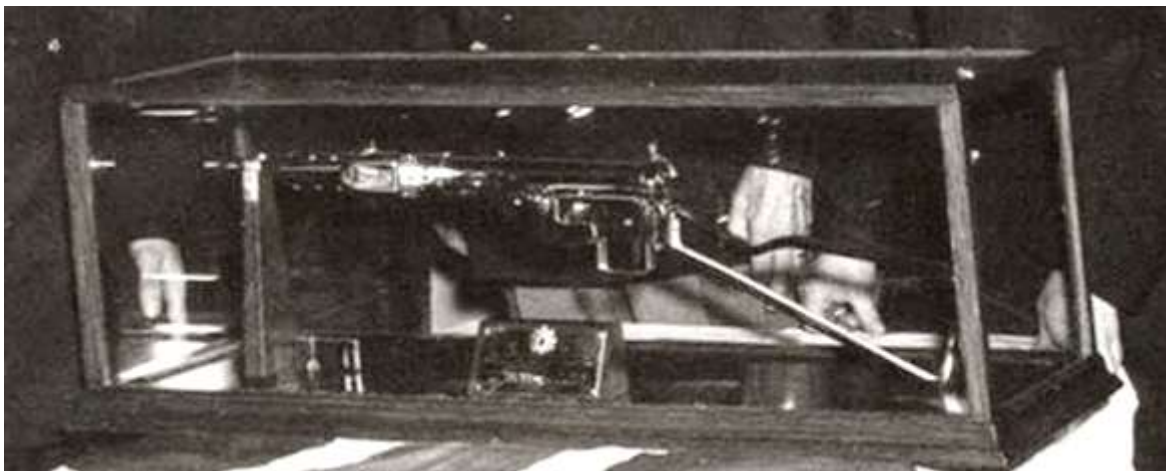

Ik kijk neer op de helm van de sergeant en begin te lachen. Ik steek mijn duim in mijn mond om het plaatje compleet te maken, en als Cosens in mijn gezicht kijkt brult hij ook van het lachen. Het tafereel verlicht de spanning".

Deze afbeelding een illustratie van David Craig die oorspronkelijk verscheen in het februari 1994-nummer van Legion Magazine.

Op 8 februari begint Operatie Veritable om voet aan de grond te krijgen op Duitse bodem. In de nacht van 25 op 26 februari 1945 begint het 1st Battalion, The Queen's Own Rifles of Canada een aanval op het gehucht Mooshof, dicht bij de Duitse plaats Uedem om terrein te veroveren dat essentieel wordt geacht voor het inzetten van toekomstige operaties.

Het peloton van sergeant Cosens, met twee tanks ter ondersteuning, valt de vijand aan in drie boerderijgebouwen, maar wordt tweemaal teruggeslagen door verzet van de Duitse verdedigers en vervolgens hevig aangevallen, waarbij het peloton zware verliezen lijdt en de pelotonscommandant sneuvelt.

Stengun Sgt Cosens, foto Queens Own Rifles.

Cosens neemt meteen het bevel over. Hij verzamelt de vier overlevenden van het peloton en beveelt hen hem te dekken terwijl hij onder zwaar mortiervuur over open terrein naar de overgebleven tank rent. Hij neemt een positie in op een open plek, klimt op de tank en leidt het vuur van de tank. Nadat Cosens van de tank is gesprongen met de Stengun in de hand, rent hij vooruit terwijl zijn vier schutters hem dekkingsvuur geven. De tank rolt vervolgens naar voren en ramt de eerste boerderij en slaat een gat in de muur. Met stenen om hem heen stort Cosens zich in het gebouw en gaat van kamer naar kamer om de Duitsers te doden en gevangenen te nemen.

Vervolgens stormt hij de tweede en derde boerderij binnen, waar hij persoonlijk alle aanwezigen doodt of gevangen neemt, dit onder intens machinegeweervuur en dat van handvuurwapens.

Net na de succesvolle verovering van deze tactisch belangrijke plek, wordt sergeant Cosens door een vijandelijke sluipschutter door het hoofd geschoten en sterft vrijwel onmiddellijk, op de leeftijd van 23 jaar. Hij

wordt tijdelijk begraven in Bedburg, Duitsland en op 11 september 1945 herbegraven op Canadian War Cemetery in Groesbeek graf **VIII. H. 2.**

Sergeant Cosens krijgt een postuum Victoria Cross voor zijn buitengewone moed, initiatief en vastberaden leiderschap voor de actie in Mooshof in Duitsland op 25-26 februari 1945.

Zijn heldendaad is gepubliceerd in de London Gazette van 18 mei 1945 en zijn Victoria Cross wordt getoond in het Queen's Own Rifles of Canada Regimental Museum in Toronto.

Victoria Cross

Overige onderscheidingen:

Canadian Volunteer Service Medal and Clasp,
France en Germany Star, 1939-1945 Star, War Medal, Defence Medal.

Levensverhaal : Gijs Krist, Research Team Faces to Graves.

Bronnen:

Commonwealth War Graves Commission

Ibrary and Archives of Canada

Wikipedia

Warfarehistorynetwork.com/aubreycosens of the Queen's Own Rifles of Canada

Canuck.freehosting.net

The Queen's Own Rifles of Canada Regimental Museum and Archives.

Canadianwarheroes.

Vonline.org.uk

Mark Cosens

Mayor of Latchford

Sergeant Aubrey Cosens is een van de twee Canadese onderofficieren in Wereldoorlog II die het Victoria Cross postuum ontvangt voor een heroïsche daad waarbij hij minstens 20 Duitsers doodde en een even groot aantal gevangenen nam. Hij is een van de 16 Canadezen die het Victoria Cross krijgt. Als zijn geboorteplaats Latchford, Ontario, een brug naar hem wil noemen, weigert de provinciale overheid omdat met het argument dat bruggen niet vernoemt worden naar mensen omdat automobilisten in de verleiding zouden kunnen komen om te vertragen of te stoppen op de brug om na te denken over de betekenis van de naam van de brug.

De kwestie van het vernoemen van de brug wordt opgelost als 2500 afgevaardigden van het Legion's Ontario Command de regering van Ontario van gedachten doen veranderen. In 1986 wordt de naam:

Sergeant Aubrey Cosens Victoria Cross Memorial Bridge. *Foto : Flickr.com*

Op 29 augustus 1969 wordt een provinciale plaquette ter nagedachtenis aan Cosens aan de Highway 11 bij Porquis Junction geplaatst.

Een toeristische stoomboot op Lake Temagami is naar Aubrey Cosens vernoemd, evenals de Latchford-tak van The Royal Canadian Legion.

Plaquette op boerderij Mooshof in Duitsland.

Foto Alice van Bekkum.

Barrie Military Park, Canadian Victoria Cross Recipients.

Monument met de namen van alle gesneuvelde militairen van Latchford.

Foto's George Lefevre.

Op 14 april 2017 bezoekt neef Mark Cosens en zijn zoon, naamgenoot Aubrey het graf.

Foto's Alice van Bekkum.

—Canadian Army Photo

HE DIED NOT IN VAIN—Sgt. Aubrey Cosen, of Latchford, Ont., a railwayman in civil life (upper right), is the only soldier of the Canadian Army of this war to be awarded the Victoria Cross posthumously. He was killed by a sniper's bullet several minutes after the action which earned him the Empire's highest award for valor. Upper left shows Sgt. Cosen's father, Charles E. Cosen, in the kitchen of his Latchford home, after he heard of the award, and at bottom, Sgt. Cosen's two young cousins, Bobby, 6, and Nelly, 5, playing with souvenirs he sent home from Germany, too young to realize the great honor to their name.